OULUN KAUPUNKI
YMPÄRISTÖVIRASTO
Kauppatori
PL 34
90015 Oulun kaupunki

Puh. 08-5584 6764
Fax 08-5584 6799

OULUN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

JOHDANTO

Ympäristönsuojelulain (YSL 86/2000) 19 § mukaan kunnat voivat antaa paikallisia ympäristönsuojelumääräyksiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi. Määräykset täydentävät osaltaan lakia ja sen nojalla annettuja asetuksia.

Määräyksillä voidaan joustavasti ja tehokkaasti ehkäistä niitä ympäristöhaittoja, joihin säädöstason määräykset ovat usein liian yleisluontoisia. Määräysten tulee liittyä ympäristönsuojelulailla säädeltyihin asioihin, eikä niillä voida lieventää lain vaatimuksia. Määräysten tulee olla paikallisista olosuhteista johtuvia, joten määräykset on aina perusteltava. Vastaavia säädöksiä ovat kunnan jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys sekä osittain myös kaavamääräykset.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat kansalaisia ja viranomaisia sitovia määräyksiä, jotka koskevat muita kuin ympäristöluvanvaraisia toimintoja. Ympäristönsuojelulain 19 §:n mukaisesti määräykset voivat koskea mm. seuraavia asioita:

- toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia (esim. hiekkapuhallukset, jäteveden käsittely, kiinteän polttoaineen käyttö, ajoneuvojen pesu jne.);
- erityisesti häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa (esim. konsertit, katutyöt, äänentoistolaitteiden käyttö esim. urheilutapahtumissa);
- toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella (esim. polttoainesäiliö pohjavesialueella);
- alueita, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön tai vesilain 1 luvun 2 §:n mukaiseen uomaan (esim. pohjavesialueet, tiheä ranta-asutus);
- vyöhykkeitä ja alueita, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;
- valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista (esim. tiedot maanalaisista öljysäiliöistä, jätevesien käsittelyjärjestelmistä)

Kaupunginhallituksen nimeämä työryhmä on aloittanut Oulun kaupungin ympäristönsuojelumääräysten valmistelun marraskuussa 2001. Työryhmän puheenjohtajana on toiminut ympäristöjohtaja Pekka Vuononvirta ympäristövirastosta ja jäseninä kaupunginlakimies Jorma Pietilä keskusvirastosta, hallintopäällikkö Pekka Ahonen rakennusvalvontavirastosta, kunnossapitopäällikkö Ollipekka Huotari teknisestä keskuksesta, apulaispalopäällikkö Urpo Rounaja palolaitokselta ja sihteerinä ympäristönsuojelutarkastaja Heini Iinatti ympäristövirastosta.

Ympäristönsuojelumääräysten valmistelusta on laadittu osallistumis- ja arviointisuunnitelma, joka on asetettu yleisesti nähtäville 21.12.2001 ja jaettu kaupungin eri hallin-

tokunnille, naapurikuntiin ja muille sidosryhmille. Valmistelutyön käynnistymisestä tiedotettiin tuolloin myös tiedotusvälineissä.

Ympäristönsuojelumääräyksiä laatiessaan työryhmä on käyttänyt työnsä pohjamateriaalina Kuntaliiton laatimaa mallia perusteluineen. Lisäksi on seurattu muiden kaupunkien kuten Tampereen, Helsingin, Hämeenlinnan ja Kokkolan ympäristönsuojelumääräysten laadintaa. Laadinnassa on otettu huomioon Oulun kaupungin yleisissä jätehuoltomääräyksissä sekä uuden järjestyslain myötä kumottavassa järjestyssäännössä olevat määräykset. Näistä ympäristönsuojelumääräyksiin on siirretty ympäristön pilaantumista ehkäisevät määräykset. Ehdotusta laadittaessa on käytetty hyväksi työryhmän jäsenten ja kaupungin eri virastojen asiantuntemusta. Eri osa-alueista on neuvoteltu kaupungin eri yksiköiden kanssa.

Ympäristönsuojelumääräysten luonnos on asetettu nähtäville kaupungin internet-sivuille helmikuussa 2002 ja siitä on tiedotettu sidosryhmille kirjeitse sekä lehdistössä. Kaikilla kuntalaisilla ja muilla intressiryhmillä on ollut mahdollisuus ottaa kantaa määräysten sisältöön 15.3.2002 saakka. Yhteydenottoja on tullut muutamia.

Esityksestä ympäristönsuojelumääräyksiksi ovat antaneet lausunnot työvoima- ja elinkeinokeskus, Pohjois-Pohjanmaan ympäristökeskus, ympäristö- ja rakennuslautakunta, sosiaali- ja terveyslautakunta sekä tekninen ja liikelaitosten lautakunta.

1 LUKU: YLEISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi. Ne perustuvat lain säännöksien tai sen nojalla annettujen säädösten konkretisointiin ympäristön suojelemiseksi paikallisesti. Perusteena kullekin määräykselle ovat paikalliset olosuhteet. Pykälässä viitataan Oulun kaupungin kestävän kehityksen politiikkaan, jonka ympäristön pilaantumisen ehkäisyä koskeviin tavoitteisiin myös ympäristönsuojelumääräyksen osaltaan tähtäävät.

2 § Määräysten valvonta ja poikkeaminen määräyksistä

Ympäristönsuojelulain 21 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Lain 5 §:n 1 momentin mukaan tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimielin, joka Oulun kaupungissa on ympäristölautakunta.

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 3 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää erityisistä syistä poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksistä. Lähtökohtana on, että määräyksistä poiketaan vain harvoin yksittäisissä tapauksissa. Näissä tapauksissa ympäristönsuojeluviranomainen arvioi asiantuntemuksellaan onko kyseessä sellainen erityinen syy, johon vedoten määräyksistä voidaan myöntää poikkeus.

Ympäristölautakunta voi ympäristönsuojelulain 21 §:n 2 momentin mukaan siirtää sille kuuluvaa toimivaltaa alaiselleen viranhaltijalle kuntien ympäristöhallinnosta annetun lain säännösten mukaisesti. Hallinnollisten pakkokeinojen käyttämistä koskevat päätökset tulee kuitenkin käsitellä lautakunnassa. Kuntien ympäristöhallintolain 7 §:n mukaan kunnanvaltuusto voi antaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle oikeuden siirtää toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle, jollei laissa toisin säädetä. Viranhaltijalle, jolle siirretään kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kuuluvia tehtäviä, tulee olla tehtävän edellyttämä pätevyys.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelulain 1 luvussa ‘Yleiset säännökset’ on säädetty mm. lain tavoite, soveltamisala, määritelmät, yleiset periaatteet ja velvollisuudet sekä kiellot. Lain 2 luvussa ‘Asetukset ja määräykset’ on annettu valtioneuvostolle oikeus antaa asetuksella tarpeellisia säädöksiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi. Koska valtioneuvoston antamat ympäristönsuojelua koskevat asetukset ovat usein yleisluontoisia, on perusteltua antaa niitä täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä paikallisia määräyksiä. Ympäristönsuojelumääräyksillä tarkennetaan yleisesti hyväksyttäviä velvoitteita tarpeettoman haitan ehkäisemiseksi.

Kohdassa on lueteltu YSL 19 §:n mukaiset määräysten sääntelyalan rajoitukset. Poikkeuksena siitä, että määräykset eivät voi koskea luvan- tai ilmoituksenvaraista toimintaa, on YSL 60 §, jonka mukaista ilmoitusvelvollisuutta voidaan ympäristönsuojelumääräyksillä eräissä tapauksissa rajata.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat säädöshierarkkisesti samantasoisia muiden kunnallisten säännöstöjen kanssa. Koska ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelullisin perustein, tulee niissä annettua parempaan ympäristönsuojelulliseen tasoon johtavaa määräystä noudattaa, vaikka samasta asiasta olisi määrätty muussa kunnallisessa säännöstössä.

Ympäristönsuojelumääräykset sitovat kansalaisten ohella myös viranomaisia. Viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon, mitä kyseisestä asiasta on ympäristönsuojelumääräyksissä säädetty. Esimerkiksi yleisötapahtuman järjestämistä kunnan hallinnassa olevalla yleisellä alueella koskevassa alueen käyttösopimuksessa ei voida sopia meluntorjunnan osalta ympäristönsuojelumääräyksissä edellytetyistä käyttöajoista poikkeamisista ja kaavoituksessa tulee kaavamääräykset sovittaa ympäristönsuojelumääräyksiin siten, ettei määräysten välillä ole ristiriitaisuuksia.

4 § Paikalliset olosuhteet

Ympäristönsuojelumääräykset koskevat koko kaupungin aluetta. Määräyksissä on otettu huomioon ympäristönsuojelullisesti erityishuomiota vaativat alueet, joille annetaan muutamia näitä alueita erikseen koskevia määräyksiä pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Taajaan rakennetuilla alueilla erityismääräykset ovat tarpeen erityisesti terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja viihtyisyyden turvaamiseksi. Taajaan rakennetuiksi alueiksi on

rajattu asemakaavoitetut alueet sekä muut kylä- ja taaja-asutuskeskukset. Taajaan rakennettujen alueiden määrittely on kytketty asemakaavoitukseen, koska näin määritelmä on selkeä ja ottaa huomioon kaupungin kasvun. Toisaalta määritelmän piiriin on haluttu ottaa myös asemakaavoituksen ulkopuolisten alueiden ”keskustoja”, koska määräysten noudattaminen myös näillä alueilla on tarpeen. Sanallisen määrittelyn lisäksi taajaan rakennettu alue on rajauksen selkiinnyttämiseksi esitetty liitekartalla, joka kuitenkin vastaa mm. asema

kaavoitetun alueen osalta kartan laadintavaiheen tilannetta. Uudet asemakaavoitetut alueet liitetään automaattisesti osaksi taajaan asuttua aluetta.

Kaupungin tärkeillä pohjavesialueilla (luokka I ja II) erityismääräykset ovat tarpeen pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi. Suomen ympäristökeskus on määritellyt valtakunnallisesti tärkeät pohjavesialueet.

Ranta-alueilla erityismääräykset ovat tarpeen vesiensuojelun takia. Ranta-alueilla tarkoitetaan vyöhykettä, joka jää rannalla keskivedenkorkeuden mukaisen rantaviivan ja kahden metrin korkeuskäyrän väliin. Ranta-alue ulottuu kuitenkin vähintään 100 metrin etäisyydelle keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta. Hyvin alavilla rannoilla, jollaisia Oulussa on lähinnä meren rannassa, vesi voi nousta yli 100 metrin etäisyydelle keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta, jolloin ranta-alueen määrittelyn tulee perustua maaston korkeuteen. Jyrkkäpiirteisillä ja rakennetuilla rannoilla 100 metriä on riittävä suojavyöhyke vesistöstä.

2 LUKU: VESIEN SUOJELU JA JÄTEVESIEN JOHTAMINEN

Yleistä

YSL 103 §:ssä on säädetty jätevesien yleinen puhdistamisvelvollisuus. YSL 103 §:n mukaan silloin, kun jätevesien määrä on vähäinen eikä vesistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa, ne voidaan kuitenkin johtaa puhdistamatta maahan. Lähtökohtana on, että silloin, kun rakennus on kantoveden varassa, jätevesimäärä on niin pieni, ettei erityistä jätevesien käsittelyä tarvita.

Vesihuoltolain (119/2001) 10 §:n mukaan vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella olevan kiinteistön on liityttävä jätevesiviemäriin. YSL 18 §:n nojalla ympäristöministeriö voi asetuksella säätää muun muassa talousjätevesien puhdistuslaitteista ja menetelmistä. Ympäristöministeriössä valmistellaan asetusta, jolla säädellään kiinteistöjen talousjätevesien käsittelyä vesihuoltolaitoksen viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla. Asetuksen tarkoitus on asettaa yhtenäinen perustaso jätevesien käsittelylle kaikilla haja-asutusalueilla, jotka eivät kuulu viemäriverkon piiriin. Tuota tasoa voidaan kunnallisilla määräyksillä paikallisesti tiukentaa.

Jätevesien osalta suurin ongelma on niiden sisältämien ravinteiden aiheuttama vesistöjen rehevöityminen sekä pohjavesien terveydellisen laadun heikkeneminen. Arviolta 3 % (noin 3500 asukasta) Oulun asukkaista asuu viemäröimättömällä alueella.

5 § Jätevesien käsittely ja johtaminen vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella

Viemäröimättömälle alueelle rakennettaessa jätevesien käsittely tulee hoitaa hyväksytyllä tavalla, jotta vesien johtamisesta ei aiheudu ympäristön pilaantumista. Jätevesien käsittelyn riittävyyden arviointi perustuu ympäristölautakunnan 19.5.1999 § 61 hyväksymiin ”Haja-asutuksen jätevesien käsittelyn yleisohjeisiin Oulun seudun kunnissa”, mikäli ympäristöministeriön asetuksella ei anneta yleisohjeita tiukempia velvoitteita. Samansisältöinen määräys on annettu myös Oulun kaupungin rakennusjärjestyksessä.

Kiinteistön omistajan huolehtimisvelvollisuus ja puhdistuslaitteiden toimivuuden ja tehon tarkastusvelvollisuus perustuvat ympäristönsuojelulain 4 ja 5 §:ien mukaisiin yleisiin periaatteisiin ja velvollisuuksiin.

Saostuskaivot tulee jätevesijärjestelmän toiminnan varmistamiseksi tyhjentää säännöllisesti. Mikäli saostuskaivojen tyhjennys laiminlyödään, voi seurauksena olla kiintoaineksen karkaamisen myötä varsinaisen puhdistusjärjestelmän, kuten suodattimen tai imeytyskentän, toiminnan heikkeneminen ja siten edelleen kuormituksen lisääntyminen.

Liete on jätettä, jonka ammatti- ja laitosmainen käsittely ja hyödyntäminen on luvanavarasta toimintaa. Jätteentuottajalla on jätelain 6 §:n mukaisesti velvollisuus huolehtia jätteen asianmukaiseen käsittelyyn luovuttamisesta. Omassa toiminnassa syntyvän lietteen hyödyntäminen levittämällä liete peltoon voidaan hyväksyä maatiloilla, joilla on käytettävissä asianmukaiset laitteet lietteen käsittelyä varten.

Kiinteistönhaltijan kirjanpitovelvollisuus perustuu ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaiseen yleiseen selvilläolovelvollisuuteen.

Oulun kaupungin ympäristölautakunnalla ja sen määräämällä viranhaltijalla on ympäristönsuojelulain 83 §:n mukaisesti oikeus valvontaa ja ympäristönsuojelulain toimeenpanoa varten saada toiminnanharjoittajalta tarpeellisia tietoja.

6 § Jätevesien johtaminen viemäriin

Määräyksellä kielletään sellaisten aineiden johtaminen viemäriverkkoon, jotka voivat haitata jätevedenpuhdistamon tai viemäriverkon toimintaa ja heikentää jäteveden puhdistustulosta tai aiheuttaa jätevesilietteen laadun heikkenemistä. Myös naapurustolle voi aiheutua haju- ja muuta haittaa kyseisten aineiden johtamisesta jätevesiviemäriin.

Asumajätevesistä poikkeavat vedet voivat sisältää aineita, joiden joutuminen viemäriverkkoon voi aiheuttaa häiriöitä jätevedenpuhdistamon toiminnalle. Vesihuoltolaitos edellyttää vesihuoltolain mukaisesti normaalista poikkeavien vesien osalta luvan hakemista vesien viemäriin johtamiselle. Luvassa määritellään viemäröitävän veden laadusta, määrästä sekä seurannasta.

Öljyä, polttoaineita, liuottimia tai rasvoja käsittelevien yritys- ja teollisuuskiinteistöjen jätevedet on käsiteltävä öljyn- ja/tai rasvanerottimissa ennen jätevesiviemäriin johtamista, koska kyseisten aineiden joutuminen viemäriverkkoon voi aiheuttaa häiriöitä jätevedenpuhdistamon toiminnalle sekä mahdollisesti naapurustossa ilmeneviä haittoja.

Hälytinlaitteistojen edellyttäminen uusissa erotinlaitteistoissa on tarpeen laitteistojen tyhjennyksen, huollon ja toiminnan kannalta ylitäyttymisen ja vahinkotilanteiden estämiseksi. Hälytinlaitteistoja edellytetään ainoastaan erotinlaitteistoilta, jotka asennetaan määräysten voimaantulon jälkeen.

Kiinteistönhaltijan kirjanpitovelvollisuus perustuu ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaiseen yleiseen selvilläolovelvollisuuteen.

Oulun kaupungin ympäristölautakunnalla ja sen määräämällä viranhaltijalla on ympäristönsuojelulain 83 §:n mukaisesti oikeus valvontaa ja ympäristönsuojelulain toimeenpanoa varten saada toiminnanharjoittajalta tarpeellisia tietoja.

7 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

Autojen pesuvedet ovat pääsääntöisesti sellaisia jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin jätevedet. Poikkeuksena ovat jätevedet, jotka syntyvät pestäessä autoja pelkällä vedellä. Tällöin vesi sisältää lähinnä tien pinnasta noussutta pölyä, josta ei aiheudu ympäristön pilaantumista, vaikka vesi johdettaisiin maaperään ilman puhdistamista.

Vesien pilaantumisen estämiseksi on tarpeen kieltää pesuvesien johtaminen puhdistamattomina suoraan vesistöön. Ajoneuvojen, koneiden ja vastaavien laitteiden pesusta voi aiheutua ympäristön pilaantumista, kuten esimerkiksi yleisen viihtyvyyden ja alueen virkistyskäyttöön soveltumisen vähentymistä.

Ammattimaisessa tai muuten laajamittaisessa pesussa käytetään yleisesti erilaisia liuotinpohjaisia ja voimakkaita pesuaineita, ja vesimäärät ovat suuria tai pesutapahtumia on toistuvasti samalla alueella. Pesutoimintaa voidaan pitää ammattimaisena, mikäli se täyttää yritys- tai ansiotoiminnan tunnusmerkit. Laajamittainen pesutoiminta voi olla myös muuta kuin ammattimaista toimintaa, esimerkiksi usean auton toistuva häiriötä aiheuttava pesu samalla alueella. Tällaisesta toiminnasta syntyvien jätevesien johtamisesta ympäristöön voi aiheutua ympäristön pilaantumista. Viemäriverkoston toiminnan kannalta on tarpeen, että jätevedet esikäsitellään ennen viemäriin johtamista öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa. Vesihuoltolaitos edellyttää vesihuoltolain mukaisesti normaalista poikkeavien vesien osalta luvan hakemista vesien viemäriin johtamiselle. Luvassa määritellään viemäröitävän veden laadusta, määrästä sekä seurannasta.

8 § Lietelannan ja virtsan levitys

Lietelannan ja virtsan sisältämät ravinteet aiheuttavat vesistöihin päästessään vesistön ravinnemäärän lisääntymisen seurauksena vesistön rehevöitymistä. Ravinteiden

aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemisen kannalta on parasta ennakolta estää kokonaan niiden pääsy vesistöihin.

Riittävien suojaetäisyyksien jättäminen pilaantumiselle herkkien kohteiden ympärille on tarpeen, jotta lietelannassa ja virtsassa olevat ympäristölle ja terveydelle haitalliset aineet eivät aiheuttaisi niissä haitallisia muutoksia. Suojakaistojen käyttäminen on tehokas tapa estää lietelannan ja virtsan sisältämien ravinteiden huuhtoutumista viljelysmailta vesistöihin, koska liukoiset ravinteet, bakteerit ja torjunta-aineet pidättyvät suurelta osin suojavyöhykkeen maaperään ja kasvillisuuteen.

Lietelanta ja virtsa saattavat tietyissä olosuhteissa maastoon levitettäessä aiheuttaa asuinalueilla ja niiden läheisyydessä kohtuuttomia hajuhaittoja. Asuinalueiden viihtyisyyden turvaamiseksi on asuinrakennusten ympärille tämän vuoksi tarpeen jättää suojavyöhyke, jolle ei levitetä lainkaan lietelantaa ja virtsaa.

Pelto on määrätty muokattavaksi välittömästi lannan levityksestä, jotta levityksestä aiheutuvat hajuhaitat ja ammoniakkipäästöt jäisivät mahdollisimman pieniksi.

Ympäristönsuojelulain 8 §:ssä säädetty pohjaveden pilaamiskielto koskee myös lannan varastointia ja käsittelyä, joten lietelannan ja virtsan levittämisen kieltäminen pohjavesialueilla on perusteltua.

3 LUKU: JÄTTEIDEN KÄSITTELY

Yleistä

Jätteiden keräystä ja käsittelyä koskevat säännökset on koottu pääosin jätelakiin ja sen nojalla annettuihin muihin säädöksiin, kuten kunnallisiin jätehuoltomääräyksiin. Ympäristönsuojelulain yhtenä tavoitteena on kuitenkin ehkäistä jätteiden syntyä ja haitallisia vaikutuksia, joten ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan antaa määräyksiä niihin liittyen. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että jätehuollon käytännön järjestämisestä määrätään jätehuoltomääräyksissä, ja siltä osin kuin kyse on jätteistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä on määräykset sisällytetty näihin ympäristönsuojelumääräyksiin.

9 § Jätteiden keräily- ja välivarastointi kiinteistöllä

Jätteiden hallitsemattoman käsittelyn ja varastoinnin seurauksena saattaa ympäristöön päästä jätteitä, joista saattaa edelleen seurata terveys- tai viihtyisyyshaittoja. Haittojen ennaltaehkäisemiseksi tulee jätteiden käsittely ja varastointi toteuttaa kiinteistöllä siten, että jätteet eivät missään vaiheessa pääse leviämään ympäristöön esimerkiksi huonokuntoisista jäteastioista taikka haittaeläinten välityksellä.

10 § Kompostointi

Kompostointi on suositeltava ja ympäristön kannalta hyvä keino käsitellä syntypaikalla biologisesti hajoavat jätejakeet. Kompostoinnista saattaa kuitenkin huonosti hoidettuna aiheutua haju- tai muita viihtyisyyshaittoja ympäristössä, joten oikeisiin välineisiin ja kompostin asianmukaiseen hoitoon on tarpeen kiinnittää erityistä huomiota.

Puutarhajätteiden vienti luvattomiin paikkoihin on varsin yleistä. Ympäristön pilaamisella tarkoitetaan myös aineen jättämistä ympäristöön siten, että siitä voi aiheutua yleistä viihtyisyyden vähenemistä tai yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä tai joku muu yleisen tai yksityisen edun loukkaus. Siten puutarhajätteiden viemistä yleisille alueille voidaan pitää ympäristön pilaamisena.

11 § Ulkokäymälän käyttö

Ulkokäymälästä saattaa väärin hoidettuna aiheutua haju- tai muita viihtyisyyshaittoja ympäristössä, joten oikeisiin välineisiin ja käymälän asianmukaiseen hoitoon tulee kiinnittää erityistä huomiota.

Käymäläjätteen sisältämät ravinteet aiheuttavat vesistöön päästessään vesistön rehevöitymistä. Ravinteiden aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemisen kannalta on parasta ennakolta estää kokonaan niiden pääsy vesistöihin. Ympäristönsuojelulain 8 §:ssä säädetty pohjaveden pilaamiskielto koskee myös käymäläjätteen käsittelyä. Näin ollen käymälän tiiveysvaatimus on perusteltu.

Ulkokäymäläjätteen suhteellisen vähäisestä määrästä johtuen asianmukaista kompostointia ja peltoon levitystä voidaan pitää tyhjennysjätteen suositeltavana käsittelytapana. Mikäli kompostointi on mahdotonta, on tyhjennysjätteen osalta perusteltua vaatia sen toimittamista muun käymäläjätteen (sako- ja umpikaivolietteet) tapaan tarvittavat luvan omaavalle vastaanottajalle.

12 § Ongelmajätteet

Jäteasetuksen mukaan jätteet on koottava, pakattava ja merkittävä siten, että jätehuolto on asianmukaisesti järjestettävissä eikä jätteistä aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle. Erityisesti ongelmajätteen osalta asianmukainen hävittäminen edellyttää, että ne pidetään erillään toisistaan ja muista jätteistä.

Pienikin määrä jotakin terveydelle ja ympäristölle vaarallista ainetta saattaa hallitsemattomasti ympäristöön päästessään aiheuttaa vakavan ympäristön pilaantumisen vaaran. Erityisen ongelmallisia ovat nestemäiset aineet, jotka voivat aineen ominaisuuksista riippuen imeytyä nopeasti maaperään ja kulkeutua veteen liuenneena kauaskin onnettomuuspaikalta. Maaperän ja pohjaveden saastumisen ennaltaehkäiseminen edellyttää asianmukaisia varastosäiliöitä ja varastotiloja sekä vuotojen varalta tiiviitä suoja-altaita.

13 § Yleisötilaisuuksien jätehuolto

Suurissa yleisötapahtumissa on usein ollut puutteita jätehuoltojärjestelyissä sekä jätehuoltomääräysten noudattamisessa. Riittämättömät jätteiden keräilyastiat ja alueen puhtaanapito houkuttelevat alueelle lintuja, aiheuttavat roskaantumista ja viihtyvyys- ja terveyshaittaa. Näin ollen on tarpeen antaa tarkempia määräyksiä yleisötapahtumien jätehuoltojärjestelyistä ja puhtaanapidosta.

14 § Muut jätehuoltoa koskevat määräykset

Maaperän ja pohjaveden saastumisen ennaltaehkäisemiseksi on tarpeen kieltää jätteiden sijoittaminen maaperään.

Jätteiden hallitsemattomasta käsittelyn ja varastoinnin seurauksena saattaa ympäristöön päästä aineita, joista saattaa edelleen seurata terveys- tai viihtyisyyshaittoja. Mikäli jätteen käsittelyä ja varastointia kiinteistöllä ei ole mahdollista järjestää hallitusti tai se ei ole jätelain tai jätehuoltomääräysten mukaan sallittua, jätteen haltijalla on velvollisuus toimittaa jäte asianmukaiset luvat omaavalle vastaanottajalle tai jatkokäsittelijälle.

Kiinteistön tai muun alueen, kuten kioskin, bussipysäkin tms. haltijan velvollisuus on huolehtia lähialueen siisteydestä. Tämä jää kuitenkin usein hoitamatta ja aiheutuu roskaantumista ja viihtyvyyshaittaa. Näin ollen asia on perusteltua sisällyttää ympäristönsuojelumääräyksiin.

Jätehuollon käytännön järjestämisestä määrätään Oulun kaupungin yleisissä jätehuoltomääräyksissä.

4 LUKU: ILMANSUOJELU

Yleistä

Tähän lukuun on koottu määräykset, joilla ehkäistään ilmanlaadun heikkenemisestä ja siitä aiheutuvaa ympäristön pilaantumista. Varsinkin tiheään asutuilla alueilla voi määrältään suhteellisen pienistäkin savukaasu- ja muista päästöistä ilmaan aiheutua haittaa lähiympäristön asukkaille ja muille lähistöllä oleville. Ilman epäpuhtaudet voivat aiheuttaa terveysvaikutuksia erityisesti herkille väestöryhmille ja yksilöille. Pöly ja savu sekä niiden mukana mahdollisesti leviävät lika-aineet voivat aiheuttaa vahinkoa myös omaisuudelle ja sen käytölle. Terveydellistä haittaa voivat suurempina pitoisuuksina aiheuttaa myös ilman mukana leviävät kemikaalihöyryt ja ärsyttävät hajut.

15 § Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

Savukaasujen mukana ympäristöön pääsevät epäpuhtaudet ja haju heikentävät ympäristön viihtyisyyttä ja terveydellistä laatua. Niistä saattaa lisäksi aiheutua haittaa myös yksityiselle omaisuudelle ja sen käytölle. Ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi on perusteltua kieltää kiinteistökohtaisissa lämmityskattiloissa ja muissa tulisijoissa haitallisia ympäristövaikutuksia aiheuttavien polttoaineiden käyttö.

Lämmityskattiloiden ja muiden tulipesien käytöstä syntyvien päästöjen määrä ja laatu riippuu käytettävän polttoaineen lisäksi myös käytettävien laitteiden laadusta ja kunnosta. Tämän vuoksi on tärkeää tarkkailla käytössä olevien laitteiden kuntoa ja huolehtia siitä, että ne huolletaan säännöllisesti.

Savu taikka muu ympäristölle ja/tai terveydelle haitallinen aine tai yhdiste saattaa päästökohteen lähellä olevilla asuinalueilla ja muissa häiriintyvissä kohteissa aiheut-

taa viihtyisyyden vähentymistä, haittaa omaisuudelle ja jopa terveydellistä haittaa. Tämän vuoksi tulee varsinkin taajaan asutuilla alueilla kiinnittää erityistä huomiota savukaasupäästöjen päästökohteiden oikeaan sijoittamiseen. Sijoittamisessa tulee ottaa huomioon häiriintyvien kohteiden läheisyys, savun leviämistä estävät rakenteet, maaston ja kasviston ominaisuudet sekä päästölähteen korkeus.

16 § Jätteiden poltto

Jätteiden turvallinen poltto edellyttää oikeita lämpötiloja ja jätteenpolttoa varten erikseen suunniteltuja poltto- ja puhdistuslaitteistoja. Mikäli jätteitä poltetaan kiinteistökohtaisissa lämmityskattiloissa tai muissa tekniikaltaan puutteellisissa tulipesissä syntyy polton yhteydessä terveydelle ja ympäristölle haitallisia aineita ja yhdisteitä, joista saattaa aiheutua terveyshaittoja tai muuta ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Määräyksen tarkoituksena on kiinteiden polttoaineiden ja jätteiden poltosta aiheutuvien haittojen ehkäiseminen. Tavalliset kiinteistökohtaiset tulisijat eivät sovellu jätteen polttamiseen lukuun ottamatta puhtaan jätepuun sekä paperin ja pahvin vähäisen määrän polttamista. Hyödyntämiskelpoiset jätteet tulee aina ensisijaisesti toimittaa materiahyötykäyttöön ja polttaa kiinteistöllä vain poikkeustapauksissa. Jätteiden, esimerkiksi muovien, polttamisesta syntyvien savukaasujen mukana joutuu ympäristöön siinä määrin nokea ja hajua tai terveydelle haitallisia ja jopa myrkyllisiä yhdisteitä (muun muassa polyaromaattisia hiilivetyjä), että niistä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista, terveys- ja viihtyisyyshaittoja.

Erilaisia puutarhan- ja pihanhoidossa syntyviä jätteitä on jossain määrin käsitelty polttamalla, mistä taajaan asutulla alueella voi aiheutua viihtyisyyden vähentymistä tai haittaa omaisuudelle. Tämän vuoksi on perusteltua kieltää näiden jätteiden polttaminen alueilla, joilla asuu tai oleskelee paljon ihmisiä.

Taajaan asutun alueen ulkopuolella voidaan määräyksessä mainittujen jätteiden avopolttaminen sallia, koska asuinkiinteistöt sijaitsevat yleensä kaukana toisistaan.

17 § Avotulen teko

Avotulesta aiheutuva savu voi taajaan asutulla alueella aiheuttaa viihtyisyyden vähentymistä, haittaa omaisuudelle ja jopa terveydellistä haittaa. Näin ollen on perusteltua kieltää avotulen teko alueilla, joilla asuu tai oleskelee paljon ihmisiä.

5 LUKU: KEMIKAALIEN KÄSITTELY JA VARASTOINTI

Yleistä

Pienikin määrä jotakin terveydelle ja ympäristölle vaarallista kemikaalia saattaa hallitsemattomasti ympäristöön päästessään aiheuttaa vakavan ympäristön pilaantumisen vaaran. Erityisen ongelmallisia ovat nestemäiset aineet, jotka voivat aineen ominaisuuksista riippuen imeytyä nopeasti maaperään ja kulkeutua veteen liuenneena kauaskin onnettomuuspaikalta. Kemikaalionnettomuuden ennaltaehkäiseminen edellyttää asianmukaisia varastosäiliöitä ja varastotiloja sekä säännöllistä laitteiden huoltoa ja tarkastamista.

Nämä määräykset on annettu kemikaalivuotojen hallitsemattoman ympäristöön pääsemisen ja niistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

18 § Polttoaineiden ja muiden kemikaalien säilytys ja säiliöiden tarkastus

Öljy ja useat muut yleisesti käytetyt kemikaalit aiheuttavat ympäristöön joutuessaan vakavan maaperän, pohjaveden ja muun ympäristön saastumisvaaran. Maaperän ja pohjaveden saastumisen ehkäisemiseksi on nestemäisten terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien vuodot ympäristöön, maaperään tai vesistöön estettävä riittävin suojatoimin, esimerkiksi sijoittamalla säiliöt vuotojen varalta tiiviisiin suoja-altaisiin.

Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien varastosäiliöiden kunto tulee säännöllisin tarkastuksin varmistaa mahdollisten vuotojen tai muiden turvallisuuden kannalta merkittävien vikojen havaitsemiseksi. Tarkastusten avulla voidaan ennaltaehkäistä onnettomuuksia, jotka ovat seurausta laitteistojen huonosta kunnosta ja kulumisesta.

Ympäristönsuojelulain 83 §:n mukaisesti valvovalla viranomaisella on oikeus saada toiminnanharjoittajalta tarpeellisia tietoja valvontaa ja ympäristönsuojelulain toimeenpanoa varten.

19 § Pohjavesi- ja ranta-alueella olevat polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt

Pohjaveden pilaamiskiellon ja vesistöjen pilaantumisvaaran vuoksi maanalaisten kemikaalisäiliöiden sijoittaminen pohjavesi- ja ranta-alueille on kokonaan kielletty. Maanalaisen säiliön vuodon sattuessa voivat kemikaalit imeytyä maaperään ja edelleen pohjaveteen taikka valua maanpinnan alapuolella pintavesistöihin kauaskin varsinaisesta onnettomuuspaikasta.

Maanalaiset öljysäiliöt ovat varsinkin ikääntyessään usein ympäristöriski, koska niiden mahdollisia vuotoja on vaikea havaita. Vuotaessaan maanalaiset öljysäiliöt voivat aiheuttaa maaperän, pohjaveden ja vesistöjen saastumisvaaran. Tämän vuoksi on perusteltua poistaa maanalaiset öljysäiliöt pohjavesialueilta pohjavesialueiden erityisen pilaantumisriskin takia. Vesistöjen saastumisen ennaltaehkäisemiseksi on tarpeen kiinnittää tarkastuksin erityistä huomiota ranta-alueilla sijaitseviin säiliöihin ja poistaa ne, mikäli ne osoittautuvat huonokuntoisiksi.

Käytöstä poistetut puhdistamattomat polttoaine- ja kemikaalisäiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavesille. Vanhojen säiliöiden ympärillä myös maaperä voi olla jo pilaantunutta ja edellyttää puhdistamista. Maaperän pilaantumisen ennaltaehkäisemiseksi ja mahdollisesti aiheutuneen haitan korjaamiseksi on käytöstä poistettujen säiliöiden käsittelyssä noudatettava ympäristöviraston laatimaa ohjetta.

20 § Polttoaine- tai muun kemikaalisäiliön tilapäinen sijoitus

Öljy ja useat muut yleisesti käytetyt kemikaalit aiheuttavat ympäristöön joutuessaan vakavan maaperän, pohjaveden ja muun ympäristön saastumisvaaran. Esimerkiksi maansiirtotöiden yhteydessä vaarallisia kemikaaleja kuten poltto- ja voitelunesteitä

säilytetään usein tilapäisesti työmaiden yhteydessä. Näissä yhteyksissä on usein ilmennyt puutteita kemikaalien turvallisen käsittelyn varmistamisessa. Näin ollen on tarpeen kiinnittää erityistä huomiota kemikaalien tilapäiseen varastointiin. Maaperän ja pohjaveden saastumisen ehkäisemiseksi terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien vuodot ympäristöön, maaperään tai vesistöön on estettävä myös tilapäisessä varastoinnissa.

6 LUKU: MELU

Yleistä

Tähän lukuun on koottu määräykset, joilla ehkäistään melusta aiheutuvaa ympäristön pilaantumista. Varsinkin tiheään asutuilla alueilla voi melusta aiheutua haittaa lähiympäristön asukkaille ja muille lähistöllä oleville.

Näissä määräyksissä on säädelty lisäksi sellaista tilapäistä melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta, josta ei tarvitse tehdä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaista ilmoitusta. Melusta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä on rajoitettu melua aiheuttavien toimintojen tai tapahtumien ajallisella ja paikallisella rajoittamisella. Erityisen häiritsevää tilapäistä melua ja tärinää aiheuttavasta tapahtumasta tai toiminnasta on ennen toiminnan aloittamista tehtävä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaan ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

21 § Meluilmoitusmenettely

Ympäristönsuojelulain 60 §:ssä on säädetty velvollisuudesta tehdä ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavan toiminnasta. Toiminnan tai tapahtuman ei katsota aiheuttavan erityisen häiritsevää melua, mikäli näitä määräyksiä noudatetaan, joten tällöin myöskään em. ympäristönsuojelulain mukaista ilmoitusta ei tarvitse tehdä.

Ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaan ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta aikaisemmin, jollei ympäristönsuojelumääräyksissä määrätä tätä lyhyemmästä ajasta. Ilmoitusten käsittelyaikojen pitämisenä kohtuullisina on perusteltua lyhentää aika 14 vuorokauteen, mikä on riittävä aika päätöksen tekoon.
Ilotulitusten aiheuttamaa haittaa ei pidetä kohtuuttomana niiden lyhytkestoisuuden takia.

Tavanomaisen rakentamisen sekä lyhytkestoisen meluavankin rakennustyön, kun se suoritetaan päiväsaikaan, aiheuttamaa haittaa ei pidetä kohtuuttomana.

Yleisökäyttöön soveltuvilla paikoilla voidaan äänentoistolaitteita ja äänenvahvistimia kertaluonteisesti käyttää muissa tapahtumissa kuin ulkoilmakonserteissa klo 21.00 asti ilman, että siitä aiheutuu naapureille tai muille lähiympäristössä oleskeleville kohtuuttomana pidettävää meluhaittaa taikka terveyshaittaa. Ulkoilmakonserteista tulee aina tehdä meluilmoitus, koska niiden aiheuttama haitta on usein erityisen häiritsevää ja on aiheuttanut runsaasti valituksia. Ulkoilmakonsertiksi ei kuitenkaan tulkita ulkona järjestettäviä pienimuotoisia musiikkitapahtumia, kuten asukas– tai muiden yh-

distysten järjestämiä tilaisuuksia tai ilman äänentoistolaitteita tapahtuvaa konsertointia yms.

22 § Yleisötilaisuuksien meluntorjunta

Äänentoistolaitteiden oikealla suuntaamisella ja äänenvahvistimien säädöillä voidaan olennaisesti vaikuttaa melun tasoon ja leviämiseen.

23 § Melua aiheuttavasta toiminnasta tiedottaminen

Tiedottamisvelvollisuudesta on määrätty, jotta naapurit ja alueen asukkaat osaavat ennalta varautua tapahtumasta tai toimenpiteistä mahdollisesti aiheutuviin häiriöihin.

7 LUKU: PÄÄSTÖJÄ TAI NIIDEN HAITALLISIA VAIKUTUKSIA EHKÄISEVÄT MUUT MÄÄRÄYKSET

24 § Häiriötä aiheuttavat työt

Määräyksessä mainituista rakennus- ja kunnostustoimenpiteistä saattaa syntyä hajua tai pölyä taikka muuta näihin verrattavaa rasitusta ympäristölle, joka voi tietyissä olosuhteissa aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa taikka terveys- tai viihtyisyyshaittaa kohteen läheisyydessä. Ennakkoon toteutetuilla riittävillä suojaustoimenpiteillä voidaan haitallisten vaikutusten leviämistä vähentää merkittävästi.

Taajaan asutulla alueella tulee rakennus- ja kunnossapitotoimenpiteitä tehtäessä kiinnittää erityistä huomiota toimenpiteistä aiheutuvien haittojen vähentämiseen ja rajoittamiseen naapureiden läheisyyden vuoksi. Riittävän häiriöttömän ajan takaamiseksi toimenpidealueen läheisyydessä on katsottu tarpeelliseksi rajoittaa häiriöitä aiheuttavien toimenpiteiden suorittamista päiväsaikaan.

Mikäli töitä joudutaan työteknisistä tai muista erityisistä syistä tekemään mainitun ajan ulkopuolella on asiasta ilmoitettava ympäristövirastoon. Ilmoitus on tarpeen valvontaa varten ja haittojen vähentämiseksi suunniteltujen toimenpiteiden riittävyyden arvioimiseksi. Ilmoitusvelvollinen on ympäristön pilaantumista aiheuttavan toiminnan harjoittaja.

Tiedottamisvelvollisuudesta on määrätty, jotta naapurit ja viranomaiset osaavat ennalta varautua toimenpiteistä mahdollisesti aiheutuviin häiriöihin.

Kulkuväylien ja –muiden alueiden puhtaanapito mm. lumesta sekä kiireelliset viankorjaustyöt tulee voida tehdä myös 2 momentissa mainittujen aikojen ulkopuolella.

25 § Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossa- ja puhtaanapitotyöt

Kulkuväylien ja –muiden alueiden kunnossa- ja puhtaanapito tulee voida tehdä myös 25 § 1 momentissa mainittujen aikojen ulkopuolella. Asutuksen läheisyydessä työt tulee kuitenkin suorittaa siten, että ei aiheuteta tarpeetonta meluhaittaa asukkaille. Aurausreitit ja -järjestykset tulee suunnitella siten, että asukkaiden yörauha häiriintyy mahdollisimman vähän.

Erityisesti keväisin katu- ja tiealueiden puhdistamisen yhteydessä nousee ilmaan leijuvaa pölyä, jonka pitoisuudet saattavat tietyissä olosuhteissa varsinkin kaupungin keskusta-alueella ylittää valtioneuvoston ilmanlaadulle asettamat ohjearvot. Leijuvasta pölystä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ja terveydellisten haittojen ehkäisemiseksi tulee katujen kunnossa- ja puhtaanapitotoimenpiteet suorittaa siten, että haitat ovat mahdollisimman pieniä.

26 § Lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely

Lunta ei luokitella jätteeksi, mutta lumen varastoinnilla ja sulamisvesillä saattaa kuitenkin olla ympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia, joita pyritään näillä määräyksillä ennakolta ehkäisemään.

Eri puolilta kaupunkia lumenkaatoalueille tuotava lumi saattaa sisältää roskia ja muita lika-aineita, joista saattaa aiheutua roskaantumista ja muuta ympäristön pilaantumisen vaaraa. Lumenkaatoalue on tämän vuoksi tarpeen sijoittaa ja sitä tulee käyttää siten, että haitalliset vaikutukset voidaan ehkäistä.

Lumen mukana alueelle kertyy usein muuta roskaa ja jätettä. Roskainen alue houkuttelee luvattomia jätteidentuojia. Ympäristönsuojelulain 4 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnanharjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja aiheutuneiden ympäristöhaittojen poistamisesta.

27 § Eläinten ruokinta

Hallitsemattomasta lintujen ja muiden eläinten ruokinnasta saattaa seurata haittaa. Paikalle voi kertyä liikaa ruokittavia eläimiä tai esimerkiksi rottia, jotka voivat aiheuttaa asuinalueen viihtyvyyden laskemista, terveysriskiä ja ympäristön roskaantumista. Näiden haittojen välttämiseksi kaupunki on osoittanut erikseen ruokintapaikat, jotka on sijoitettu niin, että niille on helppo päästä ja niistä aiheutuvat haitat voidaan minimoida.

28 § Torjunta-aineiden käyttö

Mikäli torjunta-aineiden käytössä ei noudateta annettuja käyttöohjeita tai niitä käsitellään hallitsemattomasti ne voivat levitä vesistöön, naapurin pihalle tai muuhun ympäristöön aiheuttaen ympäristön pilaantumisen vaaraa tai haittaa naapureille. Riittävien suojakaistojen jättäminen pilaantumiselle herkkien kohteiden ympärille on tarpeen, jotta ympäristölle ja terveydelle haitalliset aineet eivät aiheuttaisi niissä haitallisia muutoksia.
Tiedottamisvelvollisuudesta on määrätty, jotta naapurit ja alueen asukkaat osaavat ennalta varautua toimenpiteistä mahdollisesti aiheutuviin häiriöihin.

29 § Mullan valmistus

Mullan valmistukseen liittyvästä maa-ainesten seulonnasta ja koneellisesta käsittelystä aiheutuu melu- ja pölyhaittaa lähiympäristöön. Näin ollen on perusteltua kieltää mullan laajamittainen valmistus pysyvän asutuksen välittömässä läheisyydessä.

30 § Kiinteistöllä tapahtuva varastointi

Romupihat, joissa varastoidaan hallitsemattomasti autonromuja, rakennustarvikkeita ja jopa jätteitä aiheuttavat viihtyvyysongelmia ja riskin ympäristölle. Nykyisellä lainsäädännöllä niihin on vaikea puuttua, joten on perusteltua kirjata asia ympäristönsuojelumääräyksiin.

8 LUKU: MUITA MÄÄRÄYKSIÄ

31 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Määräys perustuu ympäristönsuojelulain 83 §:ssä määrättyyn tiedonsaanti- ja tarkastusoikeuteen, jonka mukaan viranomaisella on valvontaa ja ympäristönsuojelulain toimeenpanoa varten oikeus saada toimintaansa varten tarpeelliset tiedot.

32 § Rangaistussäännökset

Ympäristösuojelulain 13 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintopakosta. Ympäristönsuojelumääräysten rikkomistilanteessa voi valvontaviranomainen kieltää jatkamasta tai toistamasta määräyksen vastaista menettelyä tai määrätä velvollisuus täytettäväksi muulla tavalla. Ympäristönsuojelulain 88 §:n mukaan viranomainen voi tehostaa antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään. Toimivalta pakkokeinojen käyttämiseen on ympäristölautakunnalla.

Ympäristönsuojelulain 116 §:ssä on rangaistussäännös, jonka nojalla voidaan ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tuomita sakkorangaistus yleisessä tuomioistuimessa. Määräysten rikkomistilanteessa voidaan tehdä ilmoitus poliisille esitutkintaa varten.

33 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Kaupunginvaltuusto päättää ympäristönsuojelumääräysten antamisesta siten kuin ympäristönsuojelulain 19 §:ssä on säädetty.

Ympäristönsuojelumääräysten hyväksymistä koskeva päätös annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin on kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta.